Dilluns 4 (B i C) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 10,1-10): En aquell temps, Jesús parlà així: «En veritat, en veritat us dic: qui no entra a la pleta de les ovelles per la porta, sinó que hi salta per un altre lloc, és un lladre i un saltejador; però el qui hi entra per la porta és pastor de les ovelles. A aquest el porter li obre, i les ovelles senten la seva veu, i crida les ovelles pròpies, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir a fora. I quan les seves les té totes a fora, va al davant d'elles, i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu; però si és un estrany no el seguiran, sinó que en fugiran, perquè no coneixen la veu dels estranys». Jesús els posà aquesta comparació, però ells no entengueren de què els parlava.

I els digué altre cop Jesús: «En veritat, en veritat us dic: jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi, són lladres i saltejadors, però les ovelles no els escoltaren. Jo soc la porta: si algú entra per mi se salvarà, i entrarà i sortirà i trobarà pasturatge. El lladre no ve més que per robar, matar i destruir. Jo he vingut perquè tinguin vida i la tinguin en abundància».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui hi entra per la porta és pastor de les ovelles. A aquest el porter li obre, i les ovelles senten la seva veu»

Mn. Francesc PERARNAU i Cañellas
(Girona, Espanya)

Avui continuem considerant una de les imatges més belles i més conegudes de la predicació de Jesús: el bon Pastor, les seves ovelles i la pleta. Tots tenim en el record les figures del bon Pastor que des de petits hem contemplat. Una imatge que era molt estimada pels primers fidels i que forma part ja de l'art sacre cristià del temps de les catacumbes. Quantes coses ens fa evocar aquell pastor jove amb l'ovella ferida sobre les seves espatlles! Moltes vegades ens hem vist nosaltres mateixos representats en aquell pobre animal.

No fa gaires dies hem celebrat la festa de la Pasqua i, una vegada més, hem recordat que Jesús no parlava en un llenguatge figurat quan ens deia que el bon pastor dóna la seva vida per les seves ovelles. Realment ho va fer: la seva vida va ser la penyora del nostre rescat, amb la seva vida va comprar la

nostra, gràcies a aquest lliurament nosaltres hem estat rescatats: «Jo soc la porta: si algú entra per mi se salvarà» (Jn 10,9). Trobem aquí la manifestació del gran misteri de l'amor inefable de Déu que arriba fins a aquests extrems inimaginables per salvar a cada criatura humana. Jesús porta fins a l'extrem el seu amor, fins al punt de donar la seva vida. Ressonen encara aquelles paraules de l'Evangeli de sant Joan introduint-nos en els moments de la Passió: «El dia abans de la festa de la Pasqua, sabent Jesús que havia arribat la seva hora de passar d'aquest món al Pare, havent estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la fi» (Jn 13,1).

D'entre les paraules de Jesús voldria suggerir un aprofundiment en aquestes: «Jo soc el bon pastor i conec les meves, i les meves em coneixen» (Jn 10,14); més encara, «les ovelles senten la seva veu (...) i les ovelles el segueixen, perquè coneixen la seva veu» (Jn 10,3-4). És veritat que Jesús ens coneix, però, ¿podem dir nosaltres que el coneixem prou bé a Ell, que l'estimem i que corresponem com cal?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I, qui és el que treu les ovelles sinó Aquell que perdona els pecats, perquè desembarassats de les seves dures cadenes puguin seguir-lo? I quan ha tret fora les seves ovelles, va davant d'elles» (Sant Agustí)

- «Sorprenentment, el discurs del pastor no comença amb el "Jo sóc el bon pastor", sinó amb la imatge de la "porta". Jesús dóna la pauta als pastors del seu ramat: algú és un bon pastor quan entra a través de Jesús. Així, Jesucrist segueix sent el pastor: el ramat li "pertany" només a Ell» (Benet XVI)

- «Déu crida cadascun pel seu nom. El nom de tota persona és sagrat. El nom és la imatge de la persona. Reclama respecte, en senyal de la dignitat d'aquell que el porta» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.158)